

عنوان مقاله:

راهکاری در راستای مدیریت انرژی معماری مسکن

محل انتشار:

سومین کنگره بین المللی افق های جدید معماری و شهرسازی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

رامتین مرتیبه - کارشناس ارشد مهندسی انرژی معماری، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

بررسی وضعیت انرژی ایران در سال 91 و ارقام مشابه آن در سال 84 نشان می دهد که مصرف نهایی انرژی افزایش یافته است. این میزان افزایش، ضرورت تداوم و شتاب در اقدامات بهینه سازی در عرضه و تقاضای انرژی را بیش از پیش ضروری می سازد. از طرفی بدلیل آنکه بیش از 30 درصد مصرف انرژی هر کشوری در ساختمانهای مختلف آن صرف می شود و همچنین طبق آمار، به طور متوسط 30% از مصرف انرژی در خانه های مسکونی رخ میدهد، توجه به راهبردهایی که میزان مصرف انرژی را در مسکن و محیط های مسکونی، بعنوان نیاز ضروری بشر، کاهش دهد بسیار قابل اهمیت است. این راهبردها از پیش از شروع طراحی و با توجه به نقاط قوت و ضعف بستر مورد طراحی، سوق دادن طراحی به سمت استفاده از انرژی های تجدیدپذیر و توجه به مصالح مورد استفاده در راستای کاهش مصرف انرژی، تا راهکارهای ساخت ساختمان، رویکردهای مدیریتی در مصرف انرژی، توجه به عایق بندی مناسب و مواردی دیگر، می تواند قابل بررسی باشد. همچنین از جمله مسائلی که در نظریه سازگاری اهمیت دارد آن است که معمار در طرح خود، مجال سازگاری را به استفاده کننده بدهد. در این راستا، به هر میزان، مجال سازگاری افراد بیشتر شود، آسایش حرارتی آنها و در همین راستا، پایداری معماری بنا افزایش و استفاده از بی رويه از مصرف انرژی، کاهش می یابد. افزایش مجال سازگاری با ارایه راهکارهایی غیر فعال که نیازمند تجهیزات مکانیکی و الکتریکی نبوده نیز به پایایی طراحی و صرفه جویی در مصرف انرژی کمک شایانی می کند. در این پژوهش سعی بر تبیین برخی از راهکارهای مذکور در راستای افزایش طراحی پایدار هستیم. روش تحقیق در این پژوهش بصورت تحلیلی توصیفی و روش مطالعات بصورت کتابخانه ای می باشد.

کلمات کلیدی:

مدیریت انرژی، مجال سازگاری، راهکار غیرفعال، کاهش مصرف انرژی، معماری مسکن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/661856>

